Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 19.07.1973, sp. zn. 4 To 14/73, ECLI:CZ:NS:1973:4.TO.14.1973.1

Číslo: 12/1974

Právní věta: Provozuje-li pachatel neoprávněně ve větším rozsahu výdělečnou činnost jménem socialistické organizace, jejímž je odpovědným hospodářským pracovníkem, v úmyslu získat finanční prostředky pro tuto organizaci a nikoliv pro sebe, nedopouští se trestného činu nedovoleného podnikání podle § 118 tr. zák. ani trestného činu zneužívání socialistického podnikání podle § 120 tr. zák., nýbrž trestného činu porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 1 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 19.07.1973

Spisová značka: 4 To 14/73

Číslo rozhodnutí: 12

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Neoprávněné podnikání, Porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky, Zneužívání socialistického podnikání

Předpisy: 140/1961 Sb. § 118
§ 120
§ 127 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 12/1974 sb. rozh.

Provozuje-li pachatel neoprávněně ve větším rozsahu výdělečnou činnost jménem socialistické organizace, jejímž je odpovědným hospodářským pracovníkem, v úmyslu získat finanční prostředky pro tuto organizaci a nikoliv pro sebe, nedopouští se trestného činu nedovoleného podnikání podle § 118 tr. zák. ani trestného činu zneužívání socialistického podnikání podle § 120 tr. zák., nýbrž trestného činu porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 1 tr. zák.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 19. 7. 1973 sp. zn. 4 To 14/73.)

Rozsudkem krajského soudu v Ústí nad Labem z 7. 2. 1973 sp. zn. 1 T 40/72 byl obžalovaný uznán mimo jiné vinným, že jako tajemník krajského výboru Svazu Cikánů – Romů prováděl během několika

měsíců bez povolení stavební práce pro různé socialistické organizace na základě dohod uzavřených jménem tohoto krajského výboru pracovními četami k tomu ustanovenými a tak získal pro tuto organizaci částku přes 280 000 Kčs. Jeho činnost byla posouzena jako trestný čin nedovoleného podnikání podle § 118 odst. 1, odst. 2 písm. a/ tr. zák. a trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a/, odst. 2 písm. a/, c/ tr. zák.

Nejvyšší soud ČSR k odvolání obžalovaného a krajského prokurátora zrušil tento rozsudek a vrátil věc krajskému soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Ze zjištěných skutečností je třeba dovodit, že cílem jednání obžalovaného bylo nedovolenou výdělečnou činností prováděnou jménem krajské organizace Svazu Cikánů – Romů získat pro tuto organizaci finanční prostředky k úhradě výdajů vynakládaných ve prospěch této organizace. Tohoto jednání se obžalovaný dopustil v rámci svého zaměstnání jako tajemník uvedené krajské organizace Svazu Cikánů – Romů, do jehož pracovní náplně podle organizačního řádu Svazu patřila mimo jiné i povinnost řádně hospodařit s finančními prostředky, které tato krajská organizace dostávala od ústřední organizace ve formě dotací. Šlo tedy u obžalovaného o odpovědného hospodářského pracovníka ve smyslu znaku uvedeného ve skutkových podstatách trestných činů proti hospodářské kázni (§ 125 – 128 tr. zák.). Odpovědným hospodářským pracovníkem je totiž každý pracovník, který v rámci svého zaměstnání odpovídá za splnění hospodářských úkolů socialistické organizace nebo její složky. V rámci své povinnosti odpovědně hospodařit s finančními prostředky, které uvedené krajské organizaci byly poskytnuty ústřední organizací Svazu, obžalovaný závažným způsobem porušil tuto povinnost tím, že neoprávněně vytvořil finanční fond a tak zlepšil finanční stav uvedené organizace o částku 280 564,05 Kčs. Obžalovaný v souladu s důkazy provedenými v hlavním líčení také doznal,a že nedovolenou výdělečnou činnost prováděl v úmyslu zajistit krajské organizaci Svazu výhody. Tyto zjištěné skutečnosti vykazují všechny zákonné znaky trestného činu porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 1 tr. zák.

Soud prvního stupně pochybil v tom, když uvedené jednání obžalovaného posoudil jako trestný čin nedovoleného podnikání podle § 118 tr. zák. V tomto směru totiž přehlédl, že skutková podstata trestného činu podle § 118 tr. zák. spočívá v neoprávněném provozování soukromé výrobní nebo jiné výdělečné činnosti. Charakteristickým znakem takové činnosti je snaha pachatele docílit pro sebe neoprávněný prospěch. Tyto předpoklady však nejsou splněny v souzeném jednání obžalovaného, který nepovolenou výdělečnou činnost prováděl jménem socialistické organizace, jejímž byl pracovníkem, s úmyslem získat finanční prostředky pro tuto organizaci a nikoliv pro sebe. Nešlo tedy o soukromé nedovolené podnikání, jaké má na zřeteli ustanovení § 118 tr. zák.